

Preek van 15 oktober 2017 **Cees Remmers**
VOLOP ROEPINGEN...

Alleen dooie vissen gaan met de stroom mee; levende zwemmen ook stroomopwaarts. Profeten zijn mensen die tegen de stroom van hun tijd ingaan en die een ander geluid laten horen en zich niet laten meedrijven met wat men zegt, men denkt en men doet.

Dominee Martin Luther King was zo'n profeet die tegen stroom in ging: in een verdeeld Amerika durfde hij hardop dromen van een feest waar blank en zwart met elkaar aan tafel zaten. En hij kreeg gelijk want wie had ooit durven dromen dat 50 jaar later een zwarte president aan het hoofd van die tafel zou zitten...

De profeet Jesaja was in zijn tijd ook zo'n man die - tegen de stroom in - geloofde in een samenleving waarin allerlei kleuren, religies en talen met elkaar aan tafel zouden zitten om feest te vieren.

Dat is ook waar Jezus van droomde: een wereld waar mensen met elkaar aan tafel gingen, hun brood en wijn, hun vreugde en verdriet deelden, met de liefde als hun enige wapen.

Jezus droomde niet van een vol Sint-Pietersplein, van volle kerken en indrukwekkende kathedralen waarin mensen hun geloof lieten zien en wilden vieren. Hij doemde eerder over heel alledaagse plekken waar mensen lief en leed deelden: huizen, scholen, straten, verenigingen waar mensen elkaar ter harte gingen, waar vriendschap werd gevoed, kameraadschap aangewakkerd en waar fouten werden vergeven.

Hij zocht zijn tochtgenoten niet in Jeruzalem bij de tempel maar aan het meer van Galilea. Hij zocht geen theologen maar vroeg aan ongeletterde vissers met hem in zee te gaan, en zond hen erop uit om in woord en daad zijn droom door te geven en waar te maken.

Zijn eerste missionarissen hadden geen theologie gestudeerd maar vertelden over zijn zorg voor hen die niet werden gezien, niet werden gehoord; over zijn droom van een nieuwe wereld.

Nog niet zo heel lang geleden hadden we 7000 goed opgeleide en theologisch geschoolde Nederlandse missionarissen, die niet alleen maar kerken bouwden maar ook de eerste ziekenhuisjes, de eerste schooltjes; ze doopten kinderen met water uit de waterput die zij er sloegen... Het waren mensen met een droom van wereldwijde broederschap en zorg voor elkaar over alle grenzen heen. Daar heb je weinig theologie voor nodig.

Hun aantal is geslonken maar er zijn nieuwe gekomen: Artsen zonder Grenzen, Flying Doctors, jonge meiden en mannen die werken onder de armsten in Brazilië. Of dichterbij een leger des Heils en allerlei andere groepen, die voedselbanken runnen, daklozen een bed geven, asielzoekers taalles geven; witte kinderen die surprises maken voor zwarte kinderen in armoede... Er zijn volop roeping en maar ze dragen geen toeg meer of habijt. Er is nog volop kerk en evangelie binnen én buiten de muren van onze kerken.